

[Kristen Amby.]

lade Landet, muligvis ikke kunne gennemføres uden at skride til Rekvisioner.“

Og saa gaar han over til de øvrige Paragraffer, der behandler Betalingen og Erstatningerne.

Man vil saaledes se, at da den nuværende højtærede Statsminister i Fjor forelagde og fik gennemført dette Lovforslag, sagde han: Vi erkender, at der kan være ganske særlige Forhold nu for Tiden ud over dette — nemlig Anbringelsen af de allierede Styrker —, hvorved vi ogsaa skal bruge Indkvarteringsloven, og saa nævner han i første Række danske militære Formaal og tilføjer yderligere som Eksempel Spørgsmaalet om Anbringelsen af Flygtningene, og dermed har efter min Mening en Afgrænsning af Lovens Hensigt fundet Sted, og jeg er ikke i Tvivl om, at det er en Magtfordrejning, der er sketovre i Administrationen, naar man uden videre har brugt Loven til alle mulige andre Formaal.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.) i hans Betragtninger, naar han siger, at naar man forlanger, at Administrationen skal gøre et stort yderligere Arbejde, og dermed udvider Administrationen, maa man ogsaa skaffe den Plads. Ja, det er rigtigt. Men saa maa man virkelig gaa de sædvanlige Veje for at skaffe Plads, saa maa man ikke benytte en Lov, fordi Ordene staa lidt vaklende i den, til at gaa ud over, hvad der er Lovens Hensigt. Jeg mener, at det af den daværende højtærede Indenrigsministers Bemærkninger herom ved Lovforslagets Fremsettelse tydeligt og klart fremgaar, hvad Meningen var. Mit Parti mener, at naar man nu har fortolket Loven, som man har, og i Virkeligheden har frataget Borgerne deres Lokaler og Ejendomme, og altsaa ogsaa faaet Domstolens Velsignelse til det — og det er der ikke noget at gøre ved ud over at paatale, at Administrationen har anvendt Loven til et Formaal, der laa uden for Lovens Hensigt —, maa man i første Række sigte paa at faa Loven afviklet, og derfor har vi ment at kunne gaa med til, at Loven forlænges uændret i 3 Maanedere. Jeg vil hellere have denne Forlængelse uændret, for saa vidt man derved lægger Pres paa Ministeriet med Hensyn til at faa disse Tilstande til at ophøre, fremfor at man nu laver andre Ændringer i Loven, for saa har man dog en Mulighed for at komme disse efter min Mening uholdbare Tilstande til Livs.

Dertil kommer, at det ogsaa er et materielt Spørgsmaal, ikke bare et formelt om, hvorvidt man nu har overskredet sin Kom-

petence. Det siger Domstolen, at man ikke har, jeg mener med den daværende Indenrigsministers Ord og Forklaring af Lovens Hensigt foran mig, at det er tydeligt, at man har overskredet den. Men det er ogsaa et materielt Spørgsmaal, og det er virkelig et stort Spørgsmaal, hvor det først og fremmest gælder om med Henblik paa Produktionen her i Landet og Fordelingen af Varer til Eksport at lade Erhvervslivet, altsaa de produktive Kræfter, gaa forud for de rent administrative Kræfter.

Endelig maa jeg sige, at naar Staten raader over en Arbejdskraft som den, man har i det ærede Medlem af denne Sal Hr. Kjærbøl, der i Løbet af Nul Komma fem kan lave Barakker til ¼ Million tyske Flygtninge, kunde man maaske ogsaa, hvis Staten stod og manglede Lokaler, i en Fart have stillet nogle Baraklokaler op, hvorfra man udmærket kan administrere, men det er naturligvis meget nemmere at gaa hen og tage andres Lokaler og Ejendomme.

Vi har det Tilfælde fra Vesterport, at en Mand, der blev sat ud, fordi Staten nu skulde administrere i hans Kontor, gik til den Kommune, hvor han hørte hjemme og sagde: Min Virksomhed er ødelagt, jeg har ingen Steder at være, kan I skaffe mig noget? Det gjorde man, man skaffede to 3 Værelsers Lejligheder, der blev sammenlagt, det vil sige, at man der lavede yderligere Bolignød, fordi man erkendte Nødvendigheden af, at Erhvervslivet havde Lokaler. Men den, der havde Skylden i første Række, var altsaa Staten, fordi den tog Mandens Lokaler.

Jeg er naturligvis derfor glad over, at Ministeren siger, at det nu er Hensigten at faa disse Forhold afviklet, men jeg tror, han skal vide allerede paa nærværende Tidspunkt, at mit Parti ikke vil være med til nogen yderligere Forlængelse, vi ønsker det klart sagt til Administrationen, at Hensynet til Borgerne, til Erhvervslivet gaar forud for Hensynet til Administrationen, og at private Borgere daarligere kan bo i midlertidige Huse, end en eller anden administrativ Virksomhed kan.

Jeg kunde sige til den højtærede Indenrigsminister og for Resten ogsaa til den højtærede Finansminister, at hvis de Ministerier, der har med de særlige Skattelove at gøre, trænger til Lokaler, er der Plads paa Christiansborg. Smæk nogle Barakker op. Man kunde spørge det ærede Medlem Hr. Kjærbøl, om han ikke kunde gøre det i Løbet af 8 Dage. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Erik Eriksen]: Det bliver dyrt!). Der kunde man udmærket gaa ned og administrere i Stedet for at bære sig ad, som man har baa-